

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД**

Пословни број: К-По2 4/2013

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ дана 11. септембра 2013. године**

Председник већа: Можемо сести.

Ово је рочиште за главни претрес у предмету овог суда Одељења за ратне злочине К-По2 4/2013 у предмету опт. Гвозден Мирослава, по оптужници, а због кривичног дела из члана 142 став 1 КЗ СФРЈ.

Заседа судско веће у саставу председник већа судија Бојан Мишић и судије чланови већа Мирјана Илић и Драган Мирковић.

Констатује се да су приступили:

- заменик јавног тужиоца Војислав Шошкић,**
- оптужени Мирослав Гвозден,**
- бранилац адв. Бранимир Гугл.**
- представник Фонда за хуманитарно право као и на претходном претресу.**

Ви сте?

Такође сам обавештен приступио је у својству сведока и оштећеног [REDACTED] како је то било наређено на прошлом рочишту.

Да ли су приступиле као сведоци а од стране одбране и оптуженог свакако сведокиње [REDACTED]?

Да ли су стране сагласне да наставимо са претресом?

С обзиром да је веће у истом саставу,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави у фази доказног поступка, а саслушавањем данас приступелих сведока, пре свега сведока-оштећеног [REDACTED].

Главни претрес се снима звучно и звучни запис са овог претреса је саставни део записника.

Добро. Можете увести [REDACTED].

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНИ [REDACTED]

Председник већа: Господине [REDACTED], нама је потребна Ваша особна исказница или неки документ о Вашем идентитету, претпостављам да имате са собом.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Имам овде.

Председник већа: Дајте да је видимо, да извршимо увид у то. Име Вашег оца? Прво ћемо узети основне личне податке.

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]. Које године сте рођени?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: У ком месту? Где сте рођени?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED], сада живит на којој адреси?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Улица?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: То је адреса на коју смо Вам и позив доставили и на коју смо Вас и обавестили о овом суђењу уопште, а поготово о данашњем претресу, је ли тако?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Шта сте по занимању, чиме се бавите?

Сведок-оштећени [REDACTED].

Председник већа: Нисте у неком сродству са овде оптуженим Мирославом Гвозденом?

Сведок-оштећени [REDACTED] Не.

Председник већа: Молим?

Сведок-оштећени [REDACTED] Нисам добро чуо.

Председник већа: Нисте у неком сродству са Мирославом Гвозденом овде оптуженим?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Звали смо Вас у овом предмету, претпостављам да сте, не знам да ли Вам је било познато да ово суђење постоји уопште пре него што смо Вас ми звали али верујем да сте од стране ове Службе Државе Хрватске обавештени да сте овде позвани као сведок, у својству сведока пре свега, зато што смо сматрали да је потребно да од Вас чујемо оно што се може чути о оном догађају који је овде предмет поступка у вези са оним за шта је оптужени Гвозден Мирослав оптужен, јер из онога што о предмету знамо испоставља се да сте и Ви били тада присутни тога дана на подручју села Сасине или Томашица када је до овога догађаја који је предмет суђења овде, када се десио. Из тог разлога дакле, пре свега ћемо Вас испитати као сведока јер треба да чујемо шта нам Ви о томе можете рећи, што може бити од великог значаја овде за поступак. Поред тога Ви сте овде у својству и оштећеног истовремено, што једно са другим није ни у каквој противречности с обзиром на то да се кривични поступак води и у вези са лишавањем живота Вашег оца [REDACTED], према оптужници што се истовремено десило том приликом.

Као сведок у кривичном поступку дужни сте да говорите истину и то не само да све оно што будете рекли мора бити тачно онако како је било већ и да не прећутите ништа од онога што вам је познато, а што Вас питамо, да ли то разумете?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Председник већа: Што би се рекло истину и целу истину. Можете ли да дате заклетву да ћете тако поступити и да ћете рећи све што о овоме знате?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Могу.

Председник већа: Нама је сасвим јасно да у том тренутку када се све то дешавало да сте имали колико година?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: И уз све што је разумљиво како је све ово могло да делује на Вас, потреба је да нам кажете сада о томе јер не видим да сте раније били од било кога саслушавани, испитивани, да Вас је неко питао о томе шта се десило, да нам испричате шта је било то, све то што је могуће, како је то на Вас деловало. Да ли сте у стању да нам испричате?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па јесам.

Председник већа: Изволите. Шта се дакле десило тога дана?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Овако. Тога дана се десило ово. Били смо мој покојни отац и још један колега смо ишли у дрва возит, као радну обавезу, присилни рад, већ како то да назовем, и онда смо кад смо се враћали из шуме, то смо с коњима ишли нас три, ја и покојни отац и тај још један колега и онда су њих једно, не знам колико, три-четири су наишли с пушкама, овим „паповкама“ и онда су дошли до нас нешто су, било је само двије-три ријечи, нешто су рекли али тог се баш не сјећам оно, јер сам видио да су оно пушке већ држали, било ми је већ готово, све ми било јасно, ноге ми пресекле одма и ништа, онда су узели пушку и одмах је прво је овога мог покојног оца у главу директ у чело, опалио метак из „паповке“ и он је пао с тих кола коњских доле покрај коња на цесту. Онда су овога другога, њему су тамо код њега вилицу, метак прошо ту па се ово одвалило, али је он преживио тај други. Е онда сам ја осто као задњи сам и онда сам ја, као мени нису хтјели оно, јел, ја сам почео бјежат нормално ко дијете, почео сам бјежати и не знам, побјегао сам можда некаквих ајмо рећи 20 метара и онда сам чуо кад су опалили једанпут, други метак за мном, ја сам лепо у некакав јарак, канал крај цесте, бацио сам се и диго сам се горе опет назад и опет сам даље наставио бјежат, трчат почео. И онда они нису више за мном пуцали и онда сам ја ишо преко некакве њиве, ливаде и у шуму сам побјегао. И из шуме, мало сам се тамо био у шуми изгубио и онда сам некако дошао кући, онда сам јавио мами реко тата је погинуо, убили су га. „Ко је убио“, не знам. У том моменту ја сам шокиран сам био, нисам мами могло објаснити ништа, она је некакав веш вани вјешала да се суши и так как је она, она се одмах исто онесвјестила, срушила се и так је то завршио тај дио. И после, шта је било последије, онда прије тога су још тамо једно троје их убили прије нас одмах мало вишље као покрај кућа што је била, једну баку и једно старца и не знам још једног неког так средњих година и нас. Значи њих четворо, овај је преживио и он је доселио у Новску тамо код Кутине, а и он је сад умро прије, не знам, двије године, две и пол, тај што је преживио [REDACTED].

Председник већа: Ако је то све чега се сада можете сетити онда ће нам потребно да Вас неке ствари додатно питамо ради некога можда разјашњења. Рекосте да је име тог који је био са вама у друштву заједно то радио [REDACTED] и да је он преживео то а да је умро сад скоро?

Сведок-оштећени [REDACTED] [REDACTED]: Да, умро је прије две, две и пол године, ту негде сад.

Председник већа: Пошто се ово десило јесте ли Ви остали да живите тамо у вашем до тада родном селу?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, били смо једно време само кратко.

Председник већа: Мислим мајка и Ви и други у породици, а Ви лично пре свега наравно?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да. Ја, мама, сестра и два брат још.

Председник већа: Јесте ли и даље живели ту или сте одселили после неког времена? Одселили се јесте само када?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, одселили смо се одмах након ајмо рећи два мјесеца смо одселили у град [REDACTED], значи у град. Тамо смо били само онако две-три ноћи и онда смо одмах прешли овамо у [REDACTED].

Председник већа: Од тада живите у [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Од тада живимо у [REDACTED].

Председник већа: Да ли сте се после враћали на босанску територију?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не. Мислим ишли јесмо овако тамо али враћали се више нисмо.

Председник већа: А то од имања што имате, односно што сте имали тамо?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Нема ништа, ништа нема.

Председник већа: Јесте ли продали или то још увек неко има?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Нема ништа, порушено је, запаљено је све.

Председник већа: Добро кућа, а земља и све друго што сте сигурно поседовали?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Земља је све, ал то сад нема ништа, то је све зарасло, то је сад шума, ништа.

Председник већа: Не обрађује нико?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, нема нико, напуштено, нема ништа. Нема ни људи, нема никог.

Председник већа: Ово све што сте причали на почетку то се, Ви сте били на запреги је ли?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Председник већа: Коњска кола?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да, коњска кола да.

Председник већа: Реците ми ко је возио, ко је држао дизгине?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Мој отац покојни.

Председник већа: Јел онда седео са леве стране на колима?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да. Не, с десне.

Председник већа: Он с десне, а је ли [REDACTED] био поред њега и Ви поред њега или позади са дрвима на колима?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ја сам сједио иза њих.

Председник већа: Иза?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Иза њих.

Председник већа: А [REDACTED] испред?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Тако је, њих два.

Председник већа: Пошто кажете њих три или четири како сте рекли, да ли се сећате како су били обучени или нешто више од тога шта су од оружја имали? И да ли су вам уопште били познати ти људи?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, нису, тај пут нису били познати, мислим мени нису били познати.

Председник већа: Да ли можда знате јесу ли били познати Вашем оцу или [REDACTED] да ли су они нечим показали да су им то познати људи?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Вероватно њима јесу али то сад.

Председник већа: Је ли било неког разговора ту између њих, било каквих речи, било да су пријатне или непријатне?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није било ништа у вези тога.

Председник већа: Неко нешто питао?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ништа.

Председник већа: Док се све то дешава јесу ли кола стајала?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Јесу.

Председник већа: Је ли Ваш отац сам зауставио кола или су то наредили?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Они су кад су ишли према нама, мој отац је зауставио кола и коње.

Председник већа: То што су ишли према вама је ли значи да су ишли путем или су дошли негде поред пута?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Путем, путем, баш су ишли, ми смо ишли овако, они су ишли према нама.

Председник већа: Је ли се могло проћи путем од њих како су ишли тако?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, ишли су баш све оно онако један покрај другог поредани.

Председник већа: Рекли сте „паповка“.

Сведок-оштећени [REDACTED]: „Паповка“ да, пушка.

Председник већа: Јесте ли знали у том тренутку да се та пушка тако зове?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па јесам, јесам.

Председник већа: Можете ли ми описати како она изгледа?

Сведок-оштећени [REDACTED]: „Паповка“?

Председник већа: Да, дужина и тако.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да, изгледа попут ове.

Председник већа: Како се разликује од осталих?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Попут карабина, има доље бајонету, онај нож, доље испод, који се вади ван према напред нормално и дрвени кундак онај и репетира се овако.

Председник већа: Да ли су сви они имали сви такво оружје или неко другачије?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Е сад не знам, за овога знам да да за „паповку“, да је „паповку“ имао, што је пуцо.

Председник већа: Што кажете да је имао „паповку“ он је пуцао у Вашег оца?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Тако је, у главу.

Председник већа: Опет питам, је ли нешто било шта речено тада да је он рекао неку реч упутио Вашем оцу или [REDACTED] или било шта?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ма није, било је само.

Председник већа: Зашто ради то што ради?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Мислим да су рекли само оно „добар дан“ и да су чак и питали да су као, коме се дрва возе и то, то је било све и мој покојни отац.

Председник већа: Је ли им неко одговорио нешто?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па мој отац је покојни као рекао да возимо за ту радну акцију, као присилни рад, морали су ићи, присиљени су били.

Председник већа: И пошто је то рекао шта се десило?

Сведок-оштећени [REDACTED]: И то је готово, онда је било само репетирање пушке и право у главу и мој отац се срушио одмах доље с кола и мозак је шприцнуо онако мало по мени и онда су овога другога ту вилицу му одвалили и ја сам.

Председник већа: Мало пре кад сте причали о томе нисте били сасвим, некако много одређенији од тога. [REDACTED] који је после тога кажете погођен у вилицу и то све, ко је пуцао у њега?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Исти тај.

Председник већа: Исти човек?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Исти.

Председник већа: Нико други?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не. Не, исти, ови су стајали само и гледали.

Председник већа: Ко је други или трећи, свеједно, пуцао осим тог човека са „паповком“?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не. Није други нико пуцао.

Председник већа: Колико је уопште било метака, колико је, ако можете да се сетите наравно, у Вашег оца колико је метака пуцао тај који је то урадио?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Испалио је једно два, два или три метка је испалио.

Председник већа: То у Вашег оца или укупно?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, укупно, укупно. У мог оца је испалио само један метак, а у овога је испалио ја мислим два, али на исто мјесто.

Председник већа: То што сте рекли сада да се питало коме се возе, зашто се возе дрва, ко је то питао?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Питали су они сви у бити, као оно.

Председник већа: Како то изгледа кад сви питају? Више гласова или?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па више гласова, да, онако, то је било више, да будем прост подјебавања оно.

Председник већа: Да ли је ико икога питао ту за име или нешто друго?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није, тог се не сјећам.

Председник већа: Да ли се неко неком обраћао по имену?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није ни то.

Председник већа: Рекосте мало пре да је и када сте почели да бежите са тог места у већ неком правцу да је било пуцања после тога?

Сведок-оштећени [REDACTED]: За мном да.

Председник већа: Јесам ли добро разумео?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да. За мном су као пуцали али нису.

Председник већа: Можете ли рећи по нечему да ли је ту неко пуцао у Вас озбиљно да Вас погоди или не, да ли има ишта по чему бисте то могли знати?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Сад не знам да ли су мислили мене озбиљно или су ме само плашили, а вјероватно су ме само плашили јер ја сам био.

Председник већа: Колико тих пуцања је било иза Вас, за Вама, према Вама, свеједно?

Сведок-оштећени [REDACTED]: За мном је било два пута, два метка. Први, па онда кад сам ја лего онда је доље, онда је још један.

Председник већа: Да ли можете по нечему али онако са неком сигурношћу по нечему можете рећи да ли су то били меци такође из „паповке“ као и пре тога из истог оружја или из неког другог?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Из истога.

Председник већа: Јесте ли сигурни у то?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па вјерујем да јесам.

Председник већа: По чему можете то да закључите?

Сведок-оштећени [REDACTED]: По пуцњима.

Председник већа: Да ли је неко нешто док се тако удаљавали, да ли је неко рекао да бежите?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не.

Председник већа: Од њих?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, ја сам сам.

Председник већа: Наредио или саветовао или било шта?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ништа.

Председник већа: Јесу ли они нешто разговарали онда док сте се Ви удаљавали?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Они су нешто међу собом причали али ја сам већ одмах почео.

Председник већа: Јесте ли чули те речи које?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Да ли је неко пошао за Вама да Вас прати, да Вас стигне, да смањи даљину?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није. Колико сам ја видио да није, нисам ја стигао баш превише се нисам ни окретао превише, ја сам само.

Председник већа: Да ли сте онда видели где су се они после тога упутии?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Назад мислим да су се вратили.

Председник већа: То закључујете, да ли сте видели да иду назад?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, то сам видио да су се окренули и да иду назад.

Председник већа: Одакле сте то видели?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Кад сам бјежо, кад сам почео бјежат трчати онда сам овако дошо и одмах сам даље наставио трчати.

Председник већа: По Вашем сећању колико је било њих? Јесу ли они били обучени у неке војне униформе или у цивилу или како?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па мислим да су били.

Председник већа: Јесу ли имали нека војна обележја, да ли се тога сећате?

Сведок-оштећени [REDACTED]: А нешто су имали, нешто полу-полу, полу војне полиције, онако мијешано нешто.

Председник већа: Јесу ли имали капе са неким знацима?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, не.

Председник већа: Униформе?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не. Капе никакве.

Председник већа: Та дрва која сте возили да је до тога дошло до краја, где је требало да довезете?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Само мало више где се то убојство десило, још можда некаквих 50 метара.

Председник већа: Да ли је било наређено где да се дрва кад се донесу истоваре и оставе?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: На ком месту, је ли се то зове по нечему?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, то је мјесто некако било онако покрај цесте, онако.

Председник већа: Реците ми најближе чијој кући?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Најближе овој [REDACTED] кући. Он је у [REDACTED] тај, сад ја не знам да ли он тамо долази или не али он је још од прије у [REDACTED] био, мало је тамо живио, мало у [REDACTED].

Председник већа: Породица [REDACTED] да ли Вам је познато?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Како?

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED]?

Председник већа: [REDACTED]. Да ли познајете неке [REDACTED] из вашег или суседног села?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED] не.

Председник већа: Да ли сте о овоме причали било коме званично полицији или неком тужилаштву или суду пре овог сада позива?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли вас је неко тражио да би испричали шта се десило без обзира из ког разлога?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Звали су ме у Хаг као да идем сведочити.

Председник већа: Јесте ли ишли, кад је то било?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, нисам.

Председник већа: Када је био тај позив?

Сведок-оштећени [REDACTED]: А то је било прије па једно 6-7 година сигурно.

Председник већа: Да ли се сећате коме се то судило па су звали и Вас?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Сад не знам.

Председник већа: Против кога је био тај поступак?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Звали су и мене и тога [REDACTED] заједно да идемо испричати то све, тај догађај шта је било, како, у Хаг да идемо, а сад ја не знам, ја нисам ништа, ја сам одбио то одмах, реко сам не идем и то је то.

Председник већа: Је ли он ишао?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није.

Председник већа: Није ни он?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није ни он.

Председник већа: Да ли то значи да сте се Ви и [REDACTED] видели и сретали после свега овога?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Јесмо, јесмо.

Председник већа: У Хрватској или у?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, у Хрватској.

Председник већа: Јесте ли нешто причали о овом догађају?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па јесмо, причали смо так само как, он се баш слабо исто сјећо, није се могао чега сјећати кад је био већ у несвјести, било нормално.

Председник већа: А оно чега се сећао је ли то било исто како се Ви сећате или другачије?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, исто, исто.

Председник већа: Са друге стране с обзиром на то да се кривични поступак, као што сам рекао, води поред осталог и везано за лишавање живота тј. убиство Вашег оца [REDACTED], као што сам мало пре рекао Ви онда самим тим имате овде и својство оштећеног, а везано за тај лични породични губитак, е сад у том својству имате право да тражите и накнаду штете, односно истакнете имовинско-правни захтев. Претпостављам да вам је можда неко већ причао о томе, да сте за ово већ чули а и некако је логично само по себи, да ли такав захтев истичете сад у овом суђењу, што и не морате, и не мора бити ни одређен у некој новчаном суми, о томе можете водити и посебан поступак. Дакле, да ли се с једне стране ово што иначе јавни тужилац покреће, да ли се придружујете кривичном гоњењу и тражите да буде кажњен ако се докаже ко је то учинио Вашем оцу и на Вашу штету и да ли тражите накнаду штете за то?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, тражим.

Председник већа: И једно и друго?

Сведок-оштећени [REDACTED]: И једно и друго.

Председник већа: Да ли имате неки одређени износ, неку суму коју тражите?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Само не тражим ништа превише, тражим само да се имам свој стан или своју кућу, нешта да си могу приуштити јер немам ништа, ни стана, ни куће, ни аута, ништа немам свога, ни ја, ни мама, нико.

Председник већа: Да ли су вам лица тих које сте тада срели на овакав начин остали у сећању?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па је, мало је.

Председник већа: Да ли је овај овде оптужени присутни иза Вас, са Ваше десне стране, да ли је он један од тих који су били тамо?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Је.

Председник већа: Шта се за њега онда сећате, шта је он урадио?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Е сад.

Председник већа: И да кренемо од тога да ли је он био тај са „паповком“ који је пуцао?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Мислим да је. Нисам сто посто сигуран али.

Председник већа: Они, ти остали које помињете, да ли су сећате ли се ког су онако узраста били? Свакако били су старији од Вас, него иначе да ли су они били неки старији људи, да ли су били у годинама као што сте Ви сад или још старији од тога или млађи, да ли сте то могли да приметите, да процените? Да ли је било неке разлике међу њима да је неко баш старији па да је вођа или не?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па то су, били су негде око 27, 28 до 30 година, просјек, тако отприлике.

Председник већа: Да ли су по Вашој процени били старији или млађи од Вашег оца и овог [REDACTED]

Сведок-оштећени [REDACTED]: Млађи, млађи.

Председник већа: Млађи?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Млађи.

Председник већа: Јесте ли нешто после, с обзиром на то да су Вас тражили, односно звали у Хаг, јесте ли давали неку изјаву о томе?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Нисам ништа.

Председник већа: О овоме свему?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не.

Председник већа: Звали су Вас као сведока да пре тога није вас нико мислим бар званично овако испитивао?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, нико ништа до сада ево.

Председник већа: Да ли сте нека имена чули у вези, за која се поступак води пре овог садашњег позива?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Нисам, нисам ништа.

Председник већа: Јесте ли пре овог позива који је био сад летос чули за име [REDACTED]?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, за тог сам чуо.

Председник већа: Или Мирослав Гвозден?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, за то сам чуо.

Председник већа: Кад, како?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па сад прије.

Председник већа: Из овог позива?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Не пре тог?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, не, из овог позива да.

Председник већа: Да ли је [REDACTED] можда знао имена тих људи које сте срели тада па да је говорио и одакле су на пример и тако?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није знао, не. Није се он исто сјећао више. Он је исто, кад су га погодили он је одмах исто пао доље с кола покрај мог оца покојног, крварио је.

Председник већа: Да ли сте се с њим срели пре и више разговарали пре него што сте обојица добили те позиве за Хаг?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Јесмо, јесмо срели смо се.

Председник већа: Јесте ли живели негде близу па сте се срели или сте се сретали баш због тога?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, не, нисмо баш због тога него он је живио покрај моје тетке у [REDACTED]. Моја тетка, он је био покрај ње.

Председник већа: Ви сте живели у [REDACTED] пре него што сте сада дошли у [REDACTED] јел?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ја сам у [REDACTED] живио прије.

Председник већа: Молим?

Сведок-оштећени [REDACTED]: У [REDACTED].

Председник већа: Што није далеко јел?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED] тако отприлике.

Председник већа: Добро. Пошто је сведок и оштећени ██████████ позиван без предлога страна а по да кажемо службеној дужности суда, онда смо како то закон предвиђа први питање поставили ми. Да ли чланови већа имају неких питања за овог сведока? Ако не, по редоследу да ли тужилац има неких питања за овог сведока?

Заменик тужиоца: Заменик тужиоца Војислав Шошкић. ██████████ рекли сте да у време догађаја 05.12.1992. године, да сте имали 9 година јел тако?

Сведок-оштећени ██████████: Да.

Заменик тужиоца за организовани криминал: Да ли сте у том периоду похађали неку школу?

Сведок-оштећени ██████████: Да, ишао сам у школу да.

Заменик тужиоца: У који разред сте били?

Сведок-оштећени ██████████: ██████████

Заменик тужиоца: ██████████

Сведок-оштећени ██████████: ██████████

Заменик тужиоца: А где сте тада живели? У селу ██████████

Сведок-оштећени ██████████: Не, ми смо живели у ██████████

Заменик тужиоца: У ██████████

Сведок-оштећени ██████████: Близу ██████████

Заменик тужиоца: Добро. Ту се имали кућу јел тако?

Сведок-оштећени ██████████: Кућу. Стару и нову две куће.

Заменик тужиоца: Овог дана с обзиром да сте Ви имали ██████████, јесте ли случајно отишли са вашим оцем или сте правили му друштво, нисте остали кући код мајке и слично томе? Зашто сте отишли баш са оцем? Да му правите друштво?

Сведок-оштећени ██████████: Да, повео ме да идем се возити, да се идем возити с колима коњским ко дјете па да се идем возит, а ја нормално дјете ко дјете, идем одмах скачем на кола.

Заменик тужиоца: Јесте ли ишли и раније пре овог догађаја са оцем да купите дрва односно да превозите запрегом?

Сведок-оштећени ██████████: Не, нисам.

Заменик тужиоца: Добро. Јесте ли сретали припаднике Војске Републике Српске пре тог догађаја или то уопште.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Јесмо, јесмо. Баш војску да.

Заменик тужиоца: Они су били обучени у униформе или у цивилу?

Сведок-оштећени [REDACTED]: У униформи.

Заменик тужиоца: У униформи?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Баш војска да.

Заменик тужиоца: Добро. Јел вам познато какво су наоружање носили они тада, да ли сте као тада имали сте 9 година, били заинтересовани.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Носили су оне карабине, оне танцаре пушке, карабин онај. То су носили и оне аутоматске пушке оне преклапање.

Заменик тужиоца: Јел можете да објасните разлику између аутоматске и полуаутоматске пушке уколико се сећате како изгледа која?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, аутоматска пушка изгледа нормално шаржер има овакав, онај преклопни кундак оно што се развуче, нормално нема ништа посебно исто се репетира тако и паповка а карабин се репетира мало друкчије.

Заменик тужиоца: Јел вам познато и да ли сте имали прилику пре тог догађаја да чујете како пуца евентуално једна пушка аутоматска а како полуаутоматска, да ли пуцају појединачно, рафално како већ.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, имао сам прилику видет, чуо сам. Видео сам.

Заменик тужиоца: Добро. Овог конкретног догађаја рекли сте да сте седели ви иза оца вашег.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, тако је.

Заменик тужиоца: Кад је отац погођен како је пао? Како сте се Ви нашли, како сте прешли да би могли да побегнете? Како је он пао напред, са стране?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Пао је са стране како су, онако како је она руда, то се зове руда јел да од кола, онда је пао одмах покрај, пао је покрај овако, направио је само „ааа“ то је направио и онда.

Заменик тужиоца: А да ли су заједно пали [REDACTED] и Ваш отац или један је пао прво а други касније како?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Прво је пао мој отац, онда је пао исто.

Заменик тужиоца: На истој страни?

Сведок-оштећени [REDACTED]: На истој страни само мало прије вамо преко ланаца оних на, и онда су онако један покрај другог су нао главу имали већ.

Заменик тужиоца: Да ли сте ви овде људе који су пуцали на вашег оца и [REDACTED] колко сте угледали пре него што су они дошли код вас, јел су одмах непосредно вас зауставили кад су пришли колима запреси или сте видели негде из даљине?

Сведок-оштећени [REDACTED]: А видли смо мми њих на једно 10 метара кад су према нама.

Заменик тужиоца: И рекли сте колко да их је било отприлике?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Четири.

Заменик тужиоца: Четири. Јел су сви били једнообразно обучени мада вас је судија питао о томе да ли је неко био у цивилу?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Било је и оних цивила, помешано било је. Нису баш у униформи.

Заменик тужиоца: Можете ли нам објаснити то наоружање пошто сте рекли да су вас интересовале разне аутоматске пушке, полуаутоматске пушке или танџаре како сте рекли, како су они носили то наоружање да ли се можете сетити? Јел су сви имали полуаутоматске пушке, неко је имао аутоматску пушку, неко је имао.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Неко је имао аутоматску, неко карабин и тако, нису сви исто имали.

Заменик тужиоца: Јели било аутоматских пушака код њих?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Јесте.

Заменик тужиоца: Кад су они пришли да ли можете рећи да ли је то рафално било или појединачно паљба појединачна?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Појединачна паљба.

Заменик тужиоца: И ви кад сте видели да вам пада отац и овај, ви сте онда неконтролисано почели са запреге.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, и почео сам бјежат.

Заменик тужиоца: Да ли вам је нешто речено да стојите, да не бежите, да бежите или.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Није ништа, чуо сам само као да је викнуо један је викнуо као пусти малога. Као да ме не убије, да ме пусти. И онда сам ја как је то било, онда сам ја почео бјежат одмах и онда је један метак за мном испалио, ја сам само чуо оно како је метак испалио само „фију“ онако више главе. Ја сам одмах легао, и други метак исто ту, ја сам се диго и почео бјежат у шуму.

Заменик тужиоца: Кад сте се кретали са запрегом да ли сте пре тога чули неке пуцње у том крају на путу пред вама?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, чули су се пуцњи.

Заменик тужиоца: Какви су ти пуцњи били? Рафални, појединачни?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Појединачни.

Заменик тужиоца: Колико отприлике пуцња сте могли да чујете?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па ту до не превише, можда до десет комада појединачно. Десет мислим пуцања метака.

Заменик тужиоца: Да ли сте можда видели мада сте у страху легли тамо, залегли, где су после отишли ови људи?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Вратили су се назад откуд су и дошли, кренули су. То сам успио видјети још. А кола, коња.

Заменик тужиоца: Колико сте се ви задржали ту отприлике ако можете да се сетите?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Две минуте можда, три најдуже.

Заменик тужиоца: А кад си отишао мајци да саопштиш шта се десило да ли сте се вратили одмах на лице места? Кад сте дошли ви по вашег оца?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Нисам, ја се нисам враћао више уопште.

Заменик тужиоца: Ништа о томе не знате?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Ништа више, кола, коњи тамо и све остало, они су остали лежат на цести, овај рањен, мој отац мртав.

Заменик тужиоца: А да ли сте можда чули после тих пуцњева које сте чули за вама да су пуцали, јел сте чули још пуцња касније?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, више нисам чуо касније. Касније нисам чуо.

Заменик тужиоца: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Изволите бранилац или оптуженио?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Шта је било више не знам ништа.

Адв. Бранимир Гугл: Рекли сте да вам је познато да су пре сретања са вама и пуцања на вашег оца и [REDACTED] убили три, одакле вам је то познато?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па познато ми је јел то су били сусједи.

Адв. Бранимир Гугл: Кад сте то сазнали?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па сазнали смо то касније мало.

Адв. Бранимир Гугл: Када?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Сазнало се то, сусједи. Комшије су то сазнале.

Адв. Бранимир Гугл: Када сте сазнали? За месец, два, две године, пет?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не, одмах се то сазнало. Кад су ишли по, ко су ишли, ја не знам ко је ишао по мог покојног оца тамо и то.

Адв. Бранимир Гугл: Не знате ко је ишао по вашег оца?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не знам.

Адв. Бранимир Гугл: Тада ко је ишао по вашег покојног оца он вам је и рекао да су убили још троје?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, и комшије су рекле исто који су видели ваљда у пролазу или не знам.

Адв. Бранимир Гугл: Значи ваш отац покојни је убијен и амо троје то је укупно 4. Јел сте тако рекли?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, и овај...

Адв. Бранимир Гугл: У догађају од тог дана убијено је укупно 4 људи тако сте рекли.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да, овај рањен један.

Адв. Бранимир Гугл: Рекли сте да је [REDACTED] умро пре две и по године?

Сведок-оштећени [REDACTED]: То негде тако.

Адв. Бранимир Гугл: Оријентационо?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, отприлике не знам сад тачно. Ту негде 2,5 – 3 године.

Адв. Бранимир Гугл: Кад сте се ви пре његове смрти задњи пут видели са њим

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па нисам, па можда годину дана. Пре него што је он умро.

Адв. Бранимир Гугл: Сем тог позива који сте и он и ви имали заједно да идете у Хаг, да ли вам је говорио да је он некеме давао неким хашким истражитељима изјаве и тако даље?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не. Мени није ништа говорио о томе.

Адв. Бранимир Гугл: Рекли сте да је овај окривљени који седи овде вероватно тај који је пуцао из паповке у вашег оца?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Адв. Бранимир Гугл: Јел тако?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Адв. Бранимир Гугл: Како је био обучен јел се сећате?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Мислим да је исто било некако пола-пола.

Адв. Бранимир Гугл: Шта значи пола-пола?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Пола војно шарено.

Адв. Бранимир Гугл: Горе или доле војно?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Горе војно.

Адв. Бранимир Гугл: А доле?

Сведок-оштећени [REDACTED]: А доле мислим да су биле само хлаче цивилне.

Адв. Бранимир Гугл: Коју пушку је носио?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Паповку.

Адв. Бранимир Гугл: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Да ли оптужени има неко питање? Неку примедбу на ово што је сведок рекао? Само приђите микрофону да би се то могло чути и забележити.

Опт. Мирослав Гвозден: [REDACTED], да ли се сећаш на жалост твоју, тог кобног дана и све те сцене?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па, сећам се да, на жалост.

Опт. Мирослав Гвозден: На жалост наравно, на жалост од срца. Значи ваш отац и друг, рођак су седели напред и гонили коње? Ми то босански кажемо тако терали коње?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Опт. Мирослав Гвозден: Колко се ја сећам ви сте седели позади што ми кажемо винта у Босни, јел тако било? Је ли било тако?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Винта.

Опт. Мирослав Гвозден: Да, да, јел сте ту седели? Ви као мали дечак?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да. Не, гледам винта?

Опт. Мирослав Гвозден: Не, не, извињавам се ми кажемо то у Босни да мало разјаснимо.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да, винта?

Опт. Мирослав Гвозден: Мало пре сте рекли само свака част, та реч „не дирајте дечака и не сме му бити ништа“, то сам ја рекао.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Тога се сећам, да.

Опт. Мирослав Гвозден: Дал се сјећаш сцене, много је важно.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Не сећам се ко је рекао.

Опт. Мирослав Гвозден: Само секунду извињавам се, само секунду, да Вам је пришао један од младића и рекао „не бој се“ јел се сећаш оне низбрице доле?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да, да.

Опт. Мирослав Гвозден: И рекао „бежи и не бој се“.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Опт. Мирослав Гвозден: Јел можеш да се сетиш ко је? Како тај изгледа? Како је могао бити? Пушку имао на рамену, у руци?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Нисам могао, нисам се окретао баш слушао, ко ме гледао. Ја сам био и у шоку и так да... ноге ми је било пресекло тако да нисам...

Опт. Мирослав Гвозден: Значи [REDACTED] тај младић и тај човек који је то рекао то сам ја, не дирајте дете, бежи и не бој се. Ја сам вас провео, само се сјети поред кола да не видиш то што си видео на жалост твоју, ја сам тај човек и нико те пипнуо не би, ја сам био ту макар ја добио метак у главу. У то буди сигуран.

Сведок-оштећени [REDACTED]: Чуо јесам али нисам видео ко је. Нисам гледао, рекао сам чуо јесам да је било као пустите малоба и тако нешто, то сам чуо.

Опт. Мирослав Гвозден: Тачно а реците ми само још једно питање. Та особа са пушком паповком је ли био виши од мене или мањи?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па не.

Председник већа: Ово неће баш бити дозвољено питање...пошто се не односи...

Опт. Мирослав Гвозден: Ако ништа, завршавам. Толико сам хтео да питам, јер је мени много важно.

Председник већа: Пре него што Вам [REDACTED] вратимо Вашу особну исказницу број [REDACTED] издата у [REDACTED]. Према њој овде, Ви сте рођени [REDACTED]

Сведок-оштећени [REDACTED]: Да.

Председник већа: Пошто је ово 05. децембар 1992. године о чему говоримо, имали сте ипак више од 9 година?

Сведок-оштећени [REDACTED]: Па добро сад, ја сам отприлике рекао, да, 10 колико, не знам сад тачно '92 колико сам имао?

Председник већа: Шта сте рекли? Који сте били разред основне школе?

Сведок-оштећени [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Тога дана? Добро. Ако више нема питања за овог сведока, тиме смо ово испитивање окончали. Молим само да вратитет овај докуменат. [REDACTED] Ви сачекајте ту где сте и до сада били до окончања овог претреса, за ове остале ствари које су везане за Ваш одлазак и томе слично. Ми Вам захваљујемо. [REDACTED] су приступиле јел тако? Добро. Нека уђе, ја не знам која је старија од њих две, али нека уђе она. Ви можете се удаљити одатле, а нека уђе сведокиња [REDACTED] јел [REDACTED] презиме? Ако ова сведокиња коју смо малопре поменули и сада позвали из неког разлога није у стању одмах да дође. Добар дан, дајте ми личну карту.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се као сведок испита [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]

Лична карта односно особна исказница број [REDACTED]
[REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] кад сте рођени?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: У ком месту?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Сада живите где?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Која је адреса?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Да ли морам баш све да питам? Шта те по занимању?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Знамо да сте [REDACTED] [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]

Председник већа: А такође и [REDACTED] јел?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Ви сте [REDACTED]

Сведок [REDACTED]

Председник већа: По предлогу одбране који смо прихватили позвали смо вас и рекли да дођете на данашњи претресс обзиром да је овде предлог био да чујемо нешто

што ви изгледа имате да нам кажете у вези са овим. Ви знате да се против Мирослава води поступак а знате и због чега. То вам је познато. [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Желим.

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]:

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Разумем.

Председник већа: Шта сте желели да нам кажете о овоме?

Сведок [REDACTED]: '92 године сам имала 15 година, мало се сећам сахране, шта је речено. Могу да кажем [REDACTED], кад се то све десило.

Председник већа: Да, кажите нам оно што знате о томе. Кад сте ви дошли тамо.

Сведок [REDACTED]: Ја сам живела тамо. Ми смо живели тамо. Брат је погинуо 01. децембра '92. сахрана је била 03. обавештена је сва фамилија, Мирослав је стигао дан пре сахране.

Председник већа: Ко је све присуствовао сахрани?

Сведок [REDACTED]: Фамилија, рођаци, пријатељи, војска. Огроман број људи је био.

Председник већа: На сахрани тада је ли неко нешто посебно говорио, нешто што бисте запамтили? Нешто више од оног што се уобичајено говори? Јел неко одржао неки говор?

Сведок [REDACTED]: Чули смо...

Председник већа: Ово сад није постављање питања, пише јел тако, помоћ сведоку у оријентацији. Је ли било неких речи, неко да је нешто рекао на тој сахрани тада што сте запамтили?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Осим изјаве саучешћа и тако даље наравно.

Сведок [REDACTED]: Ми смо као деца били одвојени, рођаци се ту скупили и тај Миле рођак је рекао „осветићу те“.

Председник већа: То је било на сахрани?

Сведок [REDACTED]: На сахрани да.

Председник већа: Да ли сте нечему присуствовали после следећег дана или прекосутра?

Сведок [REDACTED]: Не, не, ми смо са теткама, бабама били, негде смакнути. Не, не, ништа нисмо знали. Нико ништа није знао од нас деце и жена, вероватно су они то негде скрили, договорили се. Ми смо одведени били у другу кућу код бабе.

Председник већа: То што сте чули да је речено, то је било на ком месту?

Сведок [REDACTED]: На гробљу Усорци. Тачно на гробљу.

Председник већа: Да ли је и [REDACTED] поред вас?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли је и она тако нешто могла чути?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли је осим вас две још неко то могао да чује?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Јел ико ишта одговорио на то или додао?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Је ли Мирослав нешто рекао на то?

Сведок [REDACTED]: Они су били нагнути над ковчегом, плакали, врштали, ми смо мало даље били одвојени. Миле је најгласнији био, и он се чуо то. Како он то баш изразио, рекао.

Председник већа: Шта је вама Миле? Колико близак рођак?

Сведок [REDACTED]: Па ми се по презименима зовемо рођак, како сад, баба нам је рекао да је неки његов стриц њој неки рођак, тако нешто сам ја разумела. Презиме Гвозден и зову се рођаци.

Председник већа: Да ли има још нешто што бисте могли да кажете?

Сведок [REDACTED]: Могу да кажем везано за Мирослава, да он тамо није ратовао, он је дошао само тај дан и то је то.

Председник већа: Колко се задржао?

Сведок [REDACTED]: Па задржао се то што су урадили, после су били приведени, једно месец дана је остао отприлике.

Председник већа: После тих месец дана?

Сведок [REDACTED]: Дошао за Београд, није уопште био тамо.

Председник већа: Откад сте ви у Београду?

Сведок [REDACTED]: Од '95.

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Не, не, Мирослав је дошао '85 кад смо изгубили родитеље тад су нас одвојили.

Председник већа: Да ли сте дошли у Београд да живите заједно са Мирославом или ту негде у близини јел то било везано за њега на било који начин?

Сведок [REDACTED]: Не, не, никако.

Председник већа: Јел вас он позивао да дођете?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Мислим на Вас и на [REDACTED] и... али сада живите близу?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Кажем ово није било у смислу да преузимам вашу функцију него просто да се помогне сведоку да чујемо а сад претпостављам да ви имате још нека питања пошто прво идете ви у том смислу.

Адв. Бранимир Гугл: Хвала судија, немам.

Председник већа: Не? Мирослав можда? Ако уме да пита а не да сугерише. Тужилац?

Заменик тужиоца: рекли сте да сте чули на гробљу да је рекао неко а нисте рекли ко баш по имену и презимену да је рекао осветиће, ко је рекао то?

Сведок [REDACTED]: Рекла сам рођак Миле.

Заменик тужиоца: Миле. Како се презива?

Сведок [REDACTED]: Гвозден.

Заменик тужиоца: Да ли је још неко био у његовом присуству, окружењу ко је још све био кад је он то рекао?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Заменик тужиоца: Значи, сви су били ту кад је ...

Сведок [REDACTED]: Сви су се нагли, јаукали, вриштали, Миле је био најгласнији.

Заменик тужиоца: Јел сте сутрадан излазили на гробље?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца: Да ли је ту било неке приче?

Сведок [REDACTED]: Не, не. Кад су већ тетке и ови су нас... Они су ћутали, плакали, оборили главу. Ништа нису причали.

Заменик тужиоца: Јел можете да се сетите који дан је била сахрана?

Сведок [REDACTED]: Који дан?

Заменик тужиоца: По датуму.

Сведок [REDACTED]: Датум је 3. децембар али не могу да се сетим који дан, дете сам била.

Заменик тужиоца: Добро. Колико је Мирослав, јел Мирослав дуже време, колко је он остао доле код вас у вашој кући или се вратио поново за Београд или где живи?

Сведок [REDACTED]: Није се вратио неких месец дана је укупно био у Босни.

Заменик тужиоца: На гробљу јел било присутних у униформи људи Војске Републике Српске?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Заменик тужиоца: Или комбиновано обучени горњи део униформа, доњи део цивил и тако?

Сведок [REDACTED]: Сад ја не разумем. Не знам. Војска где су наши ратовали Пета крајишка козарска, бањалучка, не знам која је била. Било је доста војске.

Заменик тужиоца: С обзиром да је било ратно стање и војска, да ли се сећате да ли је [REDACTED] носио неке делове униформе?

Сведок [REDACTED]: Никад у животу.

Заменик тужиоца: Уопште у том периоду док се налазио?

Сведок [REDACTED]: Не, не, у цивилу су били, у црнини је био наредне пола године, он уопште никад није обукао униформу.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате шта је било са пушком вашег покојног брата?

Сведок [REDACTED]: Е не знам. Ништа од тих ствари не знам, кад се то десило нас је баба узела код себе и не знам...

Заменик тужиоца: Да ли је та пушка била у кући једно време? Да ли је неко носио, да ли је користио неко ту пушку?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не.

Заменик тужиоца: Не сећате се. Добро, хвала немам више питања.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Адв. Бранимир Гугл: Председниче ако дозвољавате само једно допунско.

Председник већа: Изволте.

Адв. Бранимир Гугл: Рекли сте да је био негде отприлике око месец дана.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Бранимир Гугл: У гостима. Да ли ту рачунате и оно време које је провео у притвору?

Сведок [REDACTED]: Да, укупно све.

Адв. Бранимир Гугл: Хвала.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Председник већа: Као што сам поменуо малопре дужни сте да говорите истину, и такође ништа да не прећутите од онога што вас питамо. Значи, целу истину. Пошто сте од '95 године у Београду, где је и Мирослав од тада био. Је ли некад било разговора

међу вама, јел сте помињали покојног Радослава и све оно што се дешавало свих тих година?

Сведок [REDACTED]: Наравно да га спомињемо, спомињемо увек и увек...

Председник већа: Да ли је Мирослав да будем сасвим директан, рекао Радослава смо осветили и требало је тако.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Јел уопште говорио нешто о томе?

Сведок [REDACTED]: Не, не, увек тема је била шта су радили.

Председник већа: Под заклетвом сте.

Сведок [REDACTED]: Шта је урађено.

Председник већа: Шта је урађено? Шта сте ви чули да се десило тога дана тај 05. децембар '92. године, прво?

Сведок [REDACTED]: Ми смо се као деца играли напољу...

Председник већа: А шта сте сазнали касније?

Сведок [REDACTED]: Они су дошли, нису били у нашу кућу, отишли су у другу кућу. Ми смо тек након сат времена видели кад је полиција дошла да их одведе. Ништа ми нисмо знали.

Председник већа: Јел то њих само будите мало јаснији кога, ко њих, на кога мислите?

Сведок [REDACTED]: Браћа, рођаци, екипа која је отишла то да уради, нисмо знали ништа ми.

Председник већа: А кад су се вратили?

Сведок [REDACTED]: Кад су се вратили...

Председник већа: Јесу ли неке причали где су били, шта су радили.

Сведок [REDACTED]: Вероватно старијим особама.

Председник већа: Када је дошла та војна полиција јесте ли онда чули због чега долази?

Сведок [REDACTED]: Сећам се да смо сели да вечерамо кад су покуцали на врата да одведу Мирослава...

Председник већа: јел су вам причали нешто после тога зашто су одвели све њих?

Сведок [REDACTED]: Можда јесу али се не сећам.

Председник већа: Кад сте онда први пут чули зашта се они терете?

Сведок [REDACTED]: Па ми смо плакали кад су га одводили онда нам је баба рекла и тетке, немојте се плашит, нећемо вам рећи ништа. Након пар дана они су нас обавестили шта је било.

Председник већа: Шта су вам рекли? И ко вам је то рекао?

Сведок [REDACTED]: Баба, тетка, отишли су на једно место, направили су проблем и тако.

Председник већа: Какав проблем?

Сведок [REDACTED]: Да освете брата.

Председник већа: Кад сте конкретно сазнали шта се Мирославу и још по некоме ставља на терет?

Сведок [REDACTED]: Кад смо сазнали?

Председник већа: Кад сте сазнали први пут да је било неких убистава?

Сведок [REDACTED]: Од тог дана кад су они одевдени и након тога пар година нека се прича провукла тамо траже се, идем често за Босну и тако су преносили, то је све било од уста до уста.

Председник већа: Где сте били, где сте тада живели кад сте то чули први пут?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Где сте живели тада?

Сведок [REDACTED]: У [REDACTED], то је '95. пре него што сам дошла овде. Од тад више нико ништа није спомињао.

Председник већа: Да ли је са Вама данас дошла и [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Онда је време да њу чујемо, ако више нема питања за сведокињу [REDACTED]. Тиме је њено испитивање окончано. Враћамо личну карту, нека [REDACTED] уђе. Ви можете седети овде бити позади на месту за публику.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испита [REDACTED] у својству сведока.

Сведок [REDACTED]

Приђите овде је место за сведока, додаћете нам Вашу личну карту.

Сведок [REDACTED], број личне карте [REDACTED] издата у [REDACTED].

Узећемо неке основне личне податке и оно што пише у личној карти и оно што не пише. Име Вашег оца је?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Са „а“ на крају?

Сведок [REDACTED]: Са „а“.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Оптужени Гвозден Мирослав Вам је род, је ли тако?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]

Председник већа [REDACTED]

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Овде сте позвани као и [REDACTED] данас такође а у истом својству као сведоци, то Вам је већ и познато јер и бранилац вероватно и Мирослав сам имао предлог да Вас позовемо и да Вас чујемо као сведоке вас две обе. Код Вас је посебна ситуација као и код [REDACTED] што сте [REDACTED] оптуженог тако да [REDACTED]

[REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Важно и да разумете мада то Вам је вероватно већ неко и рекао да сте у том случају дужни да говорите истину ово што Вас питамо. Дакле да без обзира што Вам је он [REDACTED] не смете лагати ништа о ономе што сад будете рекли јер Вас то сада већ када сте пристали да дате сведочење више не ослобађа од неке можда опасности да будете и Ви кривично гоњени за давање лажног исказа. Да ли то разумете?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Значи, оно што будете рекли да буде тачно и да не прећутите ништа о ономе што Вас питамо а што знате да се десило. Да ли то разумете?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Можете ли дати заклетву да ћете тако учинити? Шта знате о свему овоме, знате због чега се суди, шта се све Мирославу ставља на терет?

Сведок [REDACTED]: Да, знам.

Председник већа: Шта се десило ту тада почетком децембра 1992. године када сте ви живели у овом родном месту.

Сведок [REDACTED]: Шта се десило?

Председник већа: Јесте, шта се десило, шта сте Ви видели својим очима, чули својим ушима?

Сведок [REDACTED]: Ја сам имала тад 14 година, али сећам се неких ствари и знам кад је била сахрана, знам исто тако да је, то су били тешки тренуци кад смо сви били у жалости и у тузи и знам да је Миле тад рекао „осветићу те“ и мислим да су отишли два дана после сахране.

Председник већа: Наставите.

Сведок [REDACTED]: Па онда се десило то што се десило. Ја не знам детаље, ја нисам била тамо али знам због чега је ово све.

Председник већа: Добро. Да ли бранилац има неких посебних питања?

Адв. Бранимир Гугл: Нема.

Председник већа: Тужилац?

Заменик тужиоца: Нисам добро баш разумео, да ли сте Ви присуствовали сахрани Вашег брата?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Заменик тужиоца: Да ли сте излазили сутрадан на гробље?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца: Да ли је био и [REDACTED] [REDACTED] Мирослав?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Заменик тужиоца: Да ли сте чули да су се они нешто договарали у вези са, на дан сахране нешто да ли ће осветити?

Сведок [REDACTED]: Не, не, мислим да ту није било никаквог договора и ничега.

Заменик тужиоца: А да ли сте чули шта се десило у селу Сасина и после сахране Вашег брата?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца: Како сте чули, шта се десило, ко је то урадио и тако?

Сведок [REDACTED]: Па знам кад су њих одвели у Бања Луку, у Сански Мост па у Бања Луку кад су их привели, али о томе сад нико није, они су их само покупили и одвели, тако да ми то после нисмо знали тачно шта је било.

Заменик тужиоца: А да ли сте чули, да ли знате ко је био у селу Сасина, ко је урадио?

Сведок [REDACTED]: Знам, знам да су били [REDACTED]
[REDACTED]

Заменик тужиоца: Значи, били су сви? Да ли су били наоружани, да ли Вам је познато то?

Сведок [REDACTED]: Па не сећам се.

Заменик тужиоца: Не знате? Да ли знате или да ли сте уопште упознати, Ваш брат је био у војсци, је ли тако, припадник Војске Републике Српске?

Сведок [REDACTED]: Не, није био.

Заменик тужиоца: Не [REDACTED] него?

Сведок [REDACTED]: Овај што је убијен?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Заменик тужиоца: Да ли је имао оружје, шта је било са његовим оружјем, да ли је било у кући, није у кући?

Сведок [REDACTED]: Не бих знала, па ја сам имала 14 година тад. Не могу се свега сетити.

Заменик тужиоца: Да ли је Мирослав дошао непосредно пред сахрану или је био ту пре?

Сведок [REDACTED]: Дан пре сахране је стигао у Београд, јесте.

Заменик тужиоца: Колико је остао после ту?

Сведок [REDACTED]: Па до, 03. је била сахрана, па док се то није издешавало све.

Заменик тужиоца: Добро хвала, немам више.

Председник већа: Владанка, осим тога што је Миле Гвозден рекао „осветићу те“, је ли рекао било шта још тада у том смислу?

Сведок [REDACTED]: Па нисам сигурна да ли „осветићу те“ или „осветићемо те“, али нешто је тако рекао колико ми је остало у сећању.

Председник већа: Каквим је гласом он то рекао?

Сведок [REDACTED]: Не сећам се тачно.

Председник већа: Тужним или претећим или нешто тако?

Сведок [REDACTED]: Можда више тужним.

Председник већа: Зашто је он то рекао ако бар није рођени брат од покојног Радослава?

Сведок [REDACTED]: Знам да га је волео пуно.

Председник већа: По чему то знате?

Сведок [REDACTED]: Па увек је то причао.

Председник већа: Је ли му неко нешто говорио, је ли неко још нешто на то још нешто додао било ко од ваше породице а поготово Мирослав?

Сведок [REDACTED]: Мислим да није.

Председник већа: Нико ништа није рекао?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Је ли било неке приче после о томе?

Сведок [REDACTED]: Није.

Председник већа: После сахране?

Сведок [REDACTED]: Није јер је Мирослав био стално уз нас, ми смо

Председник већа: Код вас тога дана, следећег дана?

Сведок [REDACTED]: Није, није.

Председник већа: А прекосутра када су они отишли, што Ви кажете да знате, је ли неко од њих ишта рекао где иду и зашто?

Сведок [REDACTED]: Ништа.

Председник већа: Кад ће да се врате, где иду? Ако није рекао Вама лично, односно или вама двојма [REDACTED] је ли рекао неком од родитеља или неком старијем?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да то није.

Председник већа: Дакле, да каже где иде, зашто иде, кад ће да дође?

Сведок [REDACTED]: Не, мислим да то није био никакав договор ни ништа.

Председник већа: Јесте ли видели Мирослава и ове остале тројицу четворицу кад су се вратили?

Сведок [REDACTED]: Па ја мислим да нисам била код куће тад.

Председник већа: Је ли неко причао од њих где су били, шта су радили?

Сведок [REDACTED]: Не сећам се.

Председник већа: Јесте ли били ту када је војна полиција дошла по Мирослава и одвела га, у кући је ли то било пред Вашим очима?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да сам већ спавала у то време.

Председник већа: Шта су Вам рекли Ваши зашто су одвели Мирослава?

Сведок [REDACTED]: Шта су ми рекли тад. Знам да су тетке биле тад са нама.

Председник већа: Шта су вам оне рекле?

Сведок [REDACTED]: Да их је полиција одвела.

Председник већа: Добро, али зашто?

Сведок [REDACTED]: Па да су неки људи убијени тамо у суседном селу.

Председник већа: То су вам рекли то исто вече или касније, кад?

Сведок [REDACTED]: Сутрадан.

Председник већа: Јесте ли после нешто причали ви у породици, а поготово са Мирославом око овог шта се десило, да ли Вас је занимало?

Сведок [REDACTED]: па јесте.

Председник већа: Шта вам је он рекао?

Сведок [REDACTED]: Да није убио никога и да.

Председник већа: Сад Вас подсећам оно што сам рекао прво да сте дужни да говорите истину оно што Вас питамо, кад сте већ хтели да сведочите онда Вас питам директно шта је Мирослав говорио о томе, јесте ли Ви покретали ту причу, а поготово од како ето њега тражи суд и све то?

Сведок [REDACTED]: Мислите да ли је после тога кад се то десило или сад ово свих ових година?

Председник већа: Шта је он причао?

Сведок Владанка Гвозден: Па да није крив, да није урадио ништа.

Председник већа: Ко је онда?

Сведок [REDACTED]: Па не знам, ја нисам била тамо.

Председник већа: Ако нема питања од стране чланова већа, претпостављам онда ни од оптуженог. Бранилац, изволите.

Адв. Бранимир Гугл: Радослав Гвозден је Вама рођени брат?

Сведок [REDACTED]: Јесте, рођени брат.

Сведок [REDACTED]: Да ли Ви знате ко га је убио и када?

Сведок [REDACTED]: Он је 01. децембра 1992. године, мислим да је то било Градачац место.

Адв. Бранимир Гугл: А у сукобу са ким?

Сведок [REDACTED]: С Муслиманима.

Адв. Бранимир Гугл: А да ли Вам је познато ово село где су отишли Мирослав, односно сви рођаци Гвозден?

Сведок [REDACTED]: Сасина.

Адв. Бранимир Гугл: Је ли то муслиманско село или хрватско?

Сведок [REDACTED]: Хрватско.

Адв. Бранимир Гугл: И кога су они, ако знате, тамо убили?

Сведок [REDACTED]: Па то су претежно мештани хрватске националности.

Адв. Бранимир Гугл: Па је ли су муслимани убили или Хрвати?

Сведок [REDACTED]: Хрвати.

Адв. Бранимир Гугл: Хрвати? А што би их они светили на Хрватима брата кога су убили Муслимани да ли Вам је то познато?

Сведок [REDACTED]: Знам да нема логике.

Адв. Бранимир Гугл: Молим?

Сведок [REDACTED]: Па знам да нема логике зато, али не знам.

Адв. Бранимир Гугл: Хвала.

Председник већа: Да вратимо личну карту [REDACTED]. Можете сести позади.

То је било оно што је било предвиђено за данас засигурно у смислу испитивања сведока. Није нам било познато наравно да ли ћемо бити у могућности, да ли ће се и потпун идентитет и наравно место где живи [REDACTED] преживели без сумње овог целог догађаја и да ли ћемо га имати данас на претресу и то је из тог разлога било оно што смо за данас предвидели, тако да је прилика да сада чујемо од обе стране везано за овде остала лица која су као сведоци наведени и предложени, а раније већ и испитивани у поступку пред Кантоналним судом у Бихаћу. Да ли је потребно њих позивати на претрес по мишљењу и предлогу страна или се искази њихови могу читати

и наравно све остало што је везано за доказни поступак, потом и за документа наравно. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: С обзиром на пребивалиште и долазак предложених сведока оштећених ја сматрам да су с обзиром да имамо у претходном поступку саслушаване, а и да су на главном претресу пред судом у Бихаћу саслушавани, да би због и економичности поступка и трајања поступка, ја се слажем да се њихови искази који су у ранијем поступку дати прочитају, сем ако би могло пошто не знам, немамо податке [REDACTED] да ли је жив, пошто се ради о очевицу како произилази из списка предмета, да је непосредно лично видео убиство појединих цивила који су му били у непосредној близини као комшије, уколико је жив и уколико би могао да се прибави његова адреса ако на другој адреси живи сем на овој која је у списима, непосредно саслуша можда би нам било од помоћи у даљем поступку. Хвала, других предлога немам.

Председник већа: Хвала. Само да резимирам, дакле, што се овога тиче уз ова имена на једном од два одржана главна претреса пред Бихаћким Кантоналним судом саслушани су, испитани су свеједно сведоци они који су већ били током овог припремног поступка, такорећи, истражног већ испитивани, значи [REDACTED] кога сте поменули, такође његов рођак, [REDACTED], док овде имамо и што је обухваћено оптужницом као предлог и сведоке који нису били на те претресе тада позивани и тада нису, дакле, после подизања оптужнице испитивани и позивани на претрес [REDACTED], чији искази такође постоје дати пред тамошњим, дакле, кантоналним тужиоцем. То само овде наводим да би њихова имена постојала на записнику, а такође је у том смислу на записнику испитиван, мада више у форми, наравно дао налаз и мишљење и [REDACTED], па претпостављам да је овај став тужиоца у односу на њега такође, он је судски вештак. Што се одбране тиче, дакле?

Адв. Бранимир Гугл: Уважени тужилац очигледно не познаје овај поступак и када се дошло пред БиХ нема преткривичног поступка и ништа што је прибављено у претривичним поступком се не користи на главном претресу, то су апсолутно неважеће, само оно што се непосредно изведе пред судом то важи. Ми смо с тог разлога, ако сте извршили увид у записнике на главном претресу пред Бихаћким судом, предлажемо да се сви предложени сведоци саслушају, јер ћете видети из тих исказа да ту не постоји практично ниједан очевидац и да једино што њих интересује је интерес наплата трошкова за одсуствовање. Ето то је једино. Збога и предлажемо, а да би имали утисак о каквим се очевицима ради предлажемо да се сва та лица позову и саслушају овде, јер тамо предистражни поступак, истражни поступак служи само за процену кредибилитета исказа сведока датом пред већем.

Председник већа: Добро. Ради одлучивања о томе. Добро, тужилац ако желите.

Заменик тужиоца: Ја бих само одговорио, без обзира на у смислу члана 369, јер да ли је тужилац познаје поступати или не познаје, ја мислим да бранилац је био у поступку па није хтео да учествује нити се хтео одазвати договору са тужиоцем тамо у кантонском суду, односно тужилаштву који су се већ били договорили па после одустали, јер није се могло ни пронаћи. А да ли ја познајем, сигурно га познајем, а бранилац зашто је опструирао поступати пред кантонским судом да не би дошло сад да

се одазвао на позиве, не би дошло до суђење до овога, али с обзиром да бранилац у сваком случају жели да се другачије поступа па то ја бих исто то у смислу члана 369 да се заштити интерес да ли познаје неко од странака поступак или не познаје, али све у списима стоји. Хвала.

Председник већа: Не бих сад више дискусије на ту тему.

Адв. Бранимир Гугл: Ја бих само молио, ако ми дозволите зато што стално постоје инсинуације да сам се ја договорим.

Председник већа: То бисте можда могли да онако у четири ока да разговарате о томе. Суду није нешто нужно да надаље ово слуша.

Адв. Бранимир Гугл: Не, нема разлога, у списима јасно стоји да је окривљени одлагао због болести.

Председник већа: Из разлога, списи су нам познати. Дакле, ради одлучивања о овоме направимо малу паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес прекине у трајању од 15 минута.

Адв. Бранимир Гугл: Судија, дајте нам бар двадесет минута.

Председник већа: Добро, 20 минута, ионако је то онако оквирно, двадесет минута, након чега ћемо са претресом наставити.

По окончаној паузи

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ**.

Пошто смо размотрили предлоге и оно о чему су се стране изјасниле у вези са даљим током доказног поступка одлучили смо да на следећи, тј. да на наставак главног претреса позовемо сведоке јер путем одговарајућег већ поступка међународног карактера они који су већ били на једном од одржаних претреса пред Бихаћким кантоналним судом, тј. ██████████ и да их чујемо и на овом претресу док у вези са осталих пет или шест, како се узме, сведока у овом поступку у вези са њима ћемо одлучити накнадно у том смислу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес прекине.

Наставак главног претреса заказује се за:

Први слободни могући термин за овај поступак је, како смо у међувремену проверили, 07. октобар. У том случају мораћемо да проверимо који је први наредни могући термин, 21. октобар 2013. године у 09:30 часова.

Дакле, наставак главног претреса заказује се за:

21. октобар 2013. године у 09:30 часова.

На главни претрес позвати сведоке: [REDACTED]

Заменик тужиоца: Судија, извињавам се, која судница?

Председник већа: Судница 4, да.

Добро, ако нема никаквих других предлога или нико други не жели реч, констатује се да је...

Адв. Бранимир Гугл: Рекли сте о прибављању ратификације, то смо већ унели у записник прошли пут, званично када је ратификована конвенција.

Председник већа: Добро, имаћемо то у виду.

Адв. Бранимир Гугл: Има већ на прошлом записнику.

Председник већа: Јесте, то је тачно.

Добро, окончано у 11 часова и 22 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА